

ljeza, da ne bi mrtva tjelesa nakon par dana isplivala na površinu mora. Kad je nadkomes to odobrio, mornari su na ostatak okova privezali još svakom mrtvacu komad starih veriga. Božo i Marko nijemo su promatrali taj prizor, pa kad su mornari na Balbijevu zapovijed, spustili jedno mrtvo tijelo za drugim u more, pobožno su se prekrižili i izlanuli »Bog im dao pokoj vječni!«

Po zapovijedi komesovoj jedan mornar doneše metlu, priveže je na dugu motku, koju pričvrsti na provi. — To je u ono doba značilo, da je brod bio u kreševu, i da se vraća ovjenčan pobjom. —

Taj se čas pojavi iz kvadrata blijedo lice Marka Barbariga, novoga kneza grada Splita. Nadkomes i komes jedva su suspregli smijeh, kad su ga ugledali.

— Hoćemo li noćiti u Splitu? — upita Barbarigo.

— Bez svake sumnje, i to kao pobjeditelji! — odvrati mu Balbi. — Sjajan je to početak za vaše djelovanje u Splitu!

Barbarigo kao da nije shvatio tu ironiju. On se opet povuće u kvadrat. Štor Beppo dade znak kapu, a dva su veslačka odjela odmah skladno uzveslala.

Kada je »Gloria« unišla u drvenički kanal, galijoti su složno zapjevali:¹⁴⁾

Vozila se po moru galija,
U njoj sjedi okovan delija!

III.

KOD »TETE MANDE« U SPLITU

Teško da je na bijelom svijetu još koji grad, koji je nastao i tijekom se stoljeća razvijao, kako je nastao i razvijao se grad Split. Dosljedno tomu, uzalud ćeš tražiti na bijelom svijetu grada, koji bi bio nalik ovome biseru na hrvatskoj obali plave Adrije. Kao što je u svojoj osebujnosti jedan na svijetu Rim, jedan Carigrad i jedna Venecija, tako je i jedan na svijetu Split, i po vanjštini i po žiteljima svojim.

Jezgri Splita zaokružuju zidovi velebne palače jednoga od glasovitijih rimskih careva. Split se ponosi najbolje saču-

¹⁴⁾ U osobitim zgodama, kao eto nakon izvojevane pobjede, a također i kod vrlo duge plovidbe, kad bi kapu dodijalo da znakovima ruke odmjeruje razmake veslanja, bilo je galijotima dozvoljeno da zapjevaju koju prikladnu popijevku.